

متن پرسش

سلام روز بخیر: چند روز پیش شخصی گفت: آیه‌ی انتهایی سوره توحید، که اشاره به کفو نداشتن خدا هست در تناقض با نظر عرفا مبنی بر تجلی خدا و در تناقض با نظر فلاسفه در خصوص وحدت وجود و سنخیت قائل شدن هست. فکر من بسیار مشغول شد و پاسخی ندارم، اگر امکانش هست توضیح دهید آن شخص در ادامه گفت دین را در قرآن و کلام امام صادق و امام باقر و احادیث ائمه جنجگو کن، نه در فلسفه و عرفان که فقط نظرات افراد است و در تناقض با آیات و روایات.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! دین را باید در قرآن و کلام اولیای الهی جستجو کرد و در همین رابطه بزرگانی چون حضرت امام خمینی «رضوان‌الله‌تعالی‌علیه» ما را با جناب ابن عربی و جناب ملاصدرا آشنا کردند. زیرا آن‌ها با تعمقی که در دین نمودند، متذکر آن معارف توحیدی بلند شدند. مسلماً هیچ کفوی برای خداوند که در عرض او باشد، نیست ولی انوار اسماء او، محل توجه به او می‌باشند و از این جهت خداوند در قرآن می‌فرماید «ابتغوا الیه الوسیله» در مسیر تقوی و رسیدن به مقصد، تنها خدا مد نظرتان باشد ولی خداوند وسایلی را قرارداده که از طریق آن واسطه‌ها رجوع شما به خدا عملی می‌شود زیرا خداوند فرموده «و لله الاسماء الحسنی فادعوه بها» خدای را اسماء حسنایی است و او را به اسمای حسنایش بخوانید و امام صادق علیه‌السلام فرمودند «نحن والله الاسماء الحسنی» به خدا قسم ماییم اسماء حسنای خداوند. یعنی با توجه به شخصیت و سیره‌ی آن عزیزان رجوع انسان‌ها به اسماء حسنای خداوند عملی می‌شود زیرا شخصیت امامان آینه‌ی نمایش جمال و جلال خداوند می‌باشد. موفق باشید